Rok V. Nr 13-14

Poznań, 1—15 lipca 1947

ADRES REDAKCJI: Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI: Poznań, Limanowskiego 24

KONTO P. K. O. nr V-945

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 240
kwartalnie . . „ 60
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

REZOLUCJE

uchwalone na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Delegatów Zrzeszeń Emerytalnych odbytym w Warszawie w Państwowym Zakładzie Emerytalnym dnia 15 czerwca 1947 r. w obecności przedstawicieli Władz Naczelnych i Posłów Sejmowych.

Zebrani uchwalają: zwrócić się do Rządu z prośbą:

1. Wypłacenia emerytom państwowym, wdowom i sierotom zaopatrzeń emerytalnych wstrzymanych podczas wojny, wskutek czego emeryci, wdowy i sieroty musieli wysprzedawać ostatki swego mienia na wyżywienie rodzin. Pretensje swoje z tego tytułu zgłosili oni do odszkodowań wojennych w łącznej sumie 960.000.000,— zł przedwojennych, lecz na zgłoszenia te do dziś nie otrzymali żadnej odpowiedzi;
2. Przyznanie emerytom, wdowom i sierotom ekwiwalentu za odebrane karty żywnościowe, gdyż takim ekwiwalentem nie może być podwyższenie dodatku przejściowego przeciętnie o 600 zł, zwłaszcza przy stałym wzrastaniu drożyzny i cen artykułów pierwszej potrzeby;
3. Stosowania przy wypłacaniu uposażeń pracowników czynnnych i emerytowanych ruchomego mnożnika równomiernego ze wzrostem drożyzny i cen artykułów pierwszej potrzeby, jak to miało miejsce po ostatniej wojnie światowej;
4. Umożliwienie emerytom nabywania środków opałowych po cenach kontyngentowych przez ich spółdzielnie wprost z kopalń z wyłączeniem pośrednictwa, które śrubuje ceny do wysokości niedostępnej dla świata pracy, a tym nie mniej dla emerytów;
5. Przyznania emerytom, wdowom i sierotom kart odzieżowych, czego domagają się z całym naciskiem, albowiem wyniszczeni długoletnią wojną i obecną drożyzną nie są w stanie uzupełnić zniszczonej odzieży, bielizny i obuwia dla siebie i swoich rodzin a tak samo nie mogą nabyć skóry na naprawę i zelowanie butów;
6. Uchylenie opłat pocztowych od wypłacanych przez P. K. O. zaopatrzeń emerytalnych;
7. Przywrócenia emerytom wojskowym, policyjnym i Straży Granicznej pomocy leczniczej przez Ubezpieczalnie Społeczne, które tej pomocy stale odmawiają, przywrócenie im legitymacji kolejowych, uprawniających do ulg przy przejazdach, w końcu o przyznanie ulg kolejowych żonom emerytów wszystkich kategoryj;
8. Zwolnienie dzieci emerytów, wdów i sierot po funkcjonariuszach publicznych i emerytach od opłat szkolnych, które są często wyższe aniżeli pobierane emerytury;
9. Przyspieszenie wydania nowej ustawy emerytalnej i powołanie do Komisji opracowującej nową ustawę emerytalną przedstawicieli Związku Zrzeszeń Emerytalnych;
10. Uwzględniania emerytów państwowych, wdów i sierót przy nadawaniu koncesji monopolowych przynajmniej w tym stopniu co inwalidów.

Warszawa, dnia 15 czerwca 1947 r.

Za przewodnictwo Walnego Zgromadzenia

(—) Tarczewski, sekretarz (—) Gizella, przewodniczący

Czas odnowić prenumeratę na III kwartał

Protokół

spisany podczas Zwyczajnego Zgromadzenia Delegatów Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych, odbytego w dniu 15 czerwca 1947 r. w Warszawie w gmachu Państwowego Zakładu Emerytalnego przy ul. Inflanckiej Nr 6.

Na zaproszenie dotychczasowego przedstawicielstwa emerytów państwowych a mianowicie Stałej Delegacji Polskich Zrzeszeń Emerytalnych, jawili się na Zgromadzeniu przedstawiciele naczelnych Władz Państwowych w osobach Wiceministra Skarbu Ob. mgra Wiktora Kościńskiego, Ob. mgra Skowrońskiego w imieniu Ob. Premiera Cyrankiewicza, Obywatele Balcerski i Kortylewicz w imieniu Ministra Opieki Społecznej, Dyrektor Naczelny Państwowego Zakładu Emerytalnego Ob. Henryk Sadkowski, Dyrektor administracyjny tegoż Zakładu Ob. Stefan Jacuk, Peseł do Sejmu Ustawodawczego i referent działu budżetowego emerytur mgr. Karol Strzałkowski, przedstawiciele Ministerstwa Poczt i Telegrafów, Prasy, Z. Z. K. w osobach Jana Packana i Aleksandra Urbanka, przedstawiciele Rencistów ZUSU Ob. Pruszkowski i Ostaszewski, emerytów Monopoli państwowych Ob. Jakubowski, Pocztowców Ob. Berger, w końcu Delegaci 115 Zrzeszeń Emerytów Państwowych z całej Polski.

Poza wojewódzkimi Delegatami Związków Okręgowych reprezentującymi zorganizowane placówki terenowe poszczególnych Województw a w szczególności: krakowskiego, łódzkiego, poznańskiego, rzeszowskiego i warszawskiego, przybyli samorzutnie delegaci z Bielska, Bydgoszczy, Cieszyna, Chełma Lubelskiego, Gliwic, Gorlic, Grudziądza, Jarosławia, Jasła, Jędrzejowa, Kęt, Kolbuszowej, Krasnystawu, Krosna, Leżajska, Lublina, Łańcuta, Łomży, Mielca, Milanówka, Niska, Opola, Pleszewa, Płocka, Przemyśla, Przeworska, Radomia, Sanoka, Sandomierza, Strzyżowa, Tarnowa, Wadowic, Wołomina, Zawiercia, Zakopanego itd.

Przewodniczący Stałej Delegacji Ob. Zygmunt Gizella z Poznania zagaił Zgromadzenie o godz. 10,15 witając przedstawicieli Władz, Sejmu, Prasy, Organizacyj pokrewnych, Związków Zawodowych, gości i delegatów.

W pierwszym rzędzie wyraził serdeczne podziękowanie Dyrekcji Państwowego Zakładu Emerytalnego jako gospodarzowi gmachu za udzielenie lokali na urządzenie Walnego Zebrania, zwłaszcza, iż z powodu strasznego zniszczenia Warszawy byłoby trudno znaleźć odpowiednie pomieszczenie na urządzenie Walnego Zebrania. Dyrekcja PZE nie tylko zezwoliła na urządzenie Zebrania, ale przyszła Stałej Delegacji z pomocą w przygotowaniach i w urządzeniu na miejscu taniego, zdrowego posiłku dla uczestników Zjazdu, ponadto służyła radą i pomocą we wszystkich sprawach dotyczących zagadnień emerytalnych. Mówca podkreślił, że zapoczątkowane przez byłego Naczelnego Dyrektora, obecnie Wiceministra Skarbu Ob. Kościńskiego życzliwość i zrozumienie dla potrzeb emerytów są nadal stosowane i pogłębiane przez obecnego Dyrektora Naczelnego Ob. Henryka Sadkowskiego. Emeryci spotykają się na każdym kroku w P. Z. E. z przychylnością i wyrozumieniem.

Z postępowania Dyrekcji P. Z. E. przekonać się mogą emeryci, wdowy i sieroty, że wypisane na korytarzach i biurach gmachu sentencje jak:

„Zakład jest dla ubezpieczonych własnym domem urzędnicy przyjaciółmi".

„Najważniejszą osobą w P. Z. E. jest ubezpieczony".

„Załatwiaj sprawy emerytalne chętnie, szybko i życzliwie".

„Pamiętaj, że sam będziesz emerytem".

„Myśl o tym, że zwłoka jednego dnia w załatwieniu sprawy emerytalnej sprowadza głód dla całej rodziny emeryta na kilka dni", nie są czczymi formułkami na pokaz, ale są one przestrzegane i wykonywane.

W serdecznych słowach zwrócił się przewodniczący do delegatów Zrzeszeń Emeryckich, którzy nie zważając na wiek, trudy i niewygody dalekich podróży, przybyli z najdalszych stron kraju dla wyrażenia swoich trosk, usłyszenia jaki los spotka ich i ich rodziny w najbliższej przyszłości, która przedstawia się coraz gorzej, zamanifestowania swojej solidarności z ogółem biedaków skazanych na ciężką dolę emerycką. Zanieście mówił przewodniczący rodzinom swoim i tym, którzy Was tu przysłali słowa pozdrowienia i zapewnijcie ich, że Związek Polskich Zrzeszeń Emerytalnych dołoży wszelkich starań, by ulżyć ich doli.

Dzięki przychylności Władz i poparciu Państwowego Zakładu Emerytalnego, wyrozumiałości i życzliwości b. Premiera Ob. Osóbki-Morawskiego uzyskano nie tylko uchylenie art. 25 ustawy emerytalnej zabraniającego emerytom pracy zarobkowej, ale ponadto podwyżki dodatku przejściowego do emerytur, sprowadzono na właściwe tory zagadnienie pomocy leczniczej dla emerytów wojskowych, policyjnych i straży granicznej, przywrócenie emerytom wojskowym zniżek kolejowych a w końcu subwencję na zakładanie spółdzielni emeryckich.

Przemówienie powyższe przerywane było często rzęsistymi oklaskami.

Nawiązując do działalności Związku Zrzeszeń Emerytalnych przed wybuchem ostatniej wojny podkreślił zasługi obecnych emerytów nad wyzwoleniem Polski z długowiekowej niewoli, utrwalaniem jej bytu i niepodległości, wezwał wszystkich emerytów do współpracy, do skonsolidowania sił i dalszej pracy społecznej dla dobra narodu i państwa.

Ponieważ Zjazd ogłoszony został w prasie w sposób zgodny z przepisami statutu jest on więc zebraniem formalnym a postanowienia i uchwały jakie na nim zapadną będą obowiązywały wszystkich członków.

Z kolei odczytał porządek dzienny jak następuje:

1. Wybór Prezydium Zebrania.
2. Odczytanie protokółu Walnego Zebrania z dnia 16. IV. 1939 r.
3. Sprawozdanie Stałej Delegacji Pol. Zrzeszeń Emeryt.
4. Dyskusja nad sprawozdaniem i zaproponowanymi rezolucjami.

5. Uchwalenie absolutorium dla Stałej Deleg.
6. Wybory władz Związku.
7. Wolne wnioski a wśród nich uchwalenie wysokości wpisowego i składek członk.
8. Zamknięcie Zjazdu.

ad 1) Przewodniczącym Zgromadzenia wśród licznych oklasków wybrano przez aklamację przewodniczącego Stałej Delegacji Zygmunta Gizellę, który zaprosił do Prezydium przedstawicieli pokrewnych organizacyj a to Ob. Packana przedstawiciela Zw. Zaw. Kolejowców i Ob. Pruszkowskiego przedstawiciela rencistów ZUSU; na sekretarza Zjazdu powołał Ob. Leona Tarczewskiego.

Na życzenie udzielił przewodniczący głosu przedstawicielom Władz Naczelnych:

Pierwszy zabrał głos Wiceminister Skarbu Ob. Mgr. Kościński.

Minister Kościński powitał Zjazd w imieniu ministra skarbu Dąbrowskiego i w imieniu własnym, życzył Zjazdowi pomyślnych i zgodnych obrad na pożytek emerytom.

Nie jest przypadkiem, — zaczął — że Zjazd ten odbywa się w gmachu P. Z. E., albowiem gmach ten jest Waszym domem. Emerytura nie jest łaską ani jałmużną — jest Waszym prawem nabytym za pracę długoletnią i uczciwą, jest spłaceniem przez Rząd zaciągniętego zobowiązania wobec wysłużonych pracowników. Interes państwa, interes obywateli wymaga, aby urzędnik był uczciwy i nieprzekupny, ażeby mógł całkowicie poświęcić się dla dobra państwa i społeczeństwa. Państwo ze swej strony zapewnia swoim długoletnim pracownikom na starość zaopatrzenie emerytalne. W tym duchu realizuje państwo swoje zobowiązania wobec emerytów. Zamierzenia Rządu w tym kierunku nie są jeszcze zakończone. Emeryci — podkreślił — mogą spodziewać się ze strony państwa jak największej opieki, oraz zrozumienia i życzliwości dla swoich słusznych postulatów.

Z kolei Mgr. Zdzisław Skowroński powitał Zjazd w imieniu nieobecnego w Warszawie premiera Józefa Cyrankiewicza i życzył obradom pomyślnych wyników.

Następny mówca, przedstawiciel ministra Opieki Społecznej Ob. Balcerski wyjaśnił stanowisko ministerstwa w sprawie opieki i świadczeń leczniczych dla emerytów państwowych. Oświadczył, że zasadniczo państwo zapewnia wszystkim emerytom państwowym bezpłatną pomoc leczniczą a niedomagania w tym kierunku powstają na tle niejednolicie interpretowanych rozporządzeń przez poszczególne Ubezpieczalnie Społeczne, które mają obowiązek bezpłatnego leczenia emerytów państwowych i ich rodzin. Różnice powstają na tle pomocy leczniczej dla emerytów wojskowych, Straży Granicznej i Policji Państwowej oraz ich rodzin, a szczególnie Poznań ma w tym kierunku swój specyficzny aspekt.

W odpowiedzi prezes Gizella podniósł, że Ubezpieczalnia Społeczna w Poznaniu wzbrania się leczyć emerytów wojskowych, Straży Granicznej i Policji Państwowej, mimo ostatniego rozporządzenia, zamieszczonego w Dz. Ust. Nr 34/47 poz. 159. wydanego przez Ministerstwo Opieki Społecznej. Przez ten specyficzny aspekt Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu zdarzają się bardzo często wypadki, że na skutek nieudzielenia natychmiastowej pomocy zachodzą katastrofalne następstwa okaleczenia a nawet śmierci. Prosił o wydanie odpowiednich zarządzeń, ażeby ta drażliwa kwestia wreszcie została uregulowana.

Następny mówca poseł na sejm ob. Mgr. Strzałkowski podniósł zasługi dzisiejszych emerytów przy budowie Państwa Polskiego, w przygotowaniu niepodległości w wychowaniu młodego społeczeństwa polskiego, przesiąkniętego ideałami wolności i niepodległości i wam mamy do zawdzięczenia przykłady mrówczej, ofiarnej pracy dla dobra państwa i społeczeństwa; podkreślił cierpienia i niedostatek podczas wojny i okupacji i zapewnił Zjazd, że członkowie ciała ustawodawczego Reczypospolitej pamiętają o emerytach i starają się w miarę możliwości, finansowych o poprawę ich bytu oraz, że Zjazd ten przypomni społeczeństwu o obowiązkach względem emerytów.

W końcu dyrektor naczelny P. Z. E. ob. Sadkowski zapewnił emerytów, że zapoczątkowane przez ob. ministra Kościńskiego życzliwość i zrozumienie dla doli emerytów są nadal kontynuowane i jeżeli zachodzą jakieś niedociągnięcia albo opóźnienia w wymiarze lub wypłacie emerytury, to pochodzą one napewno z opieszałości samych emerytów, którzy opuszczając lub zmieniając swoje miejsce zamieszkania, nie podają swoich adresów, nie przedkładają koniecznych dokumentów, potrzebnych dla wymiaru emerytury.

Przewodniczący podziękował wszystkim przedstawicielom władz za życzliwe i serdeczne ustosunkowanie się do emerytów, którzy do swoich skupień zawiozą te słowa otuchy i nadziei na lepszą przyszłość, jaką z ust przedstawicieli Państwa usłyszeli.

Protokół Zwyczajnego Zebrania Deleg. Związ. Polsk. Zrzesz. Em. w Warszawie z dnia 16 kwietnia 1939 roku odczytał sekretarz Tarczewski. Przewodniczący zwrócił się z zapytaniem, czy kto z obecnych był obecny na ostatnim Walnym Zebraniu w dniu 16 kwietnia 1939 r. i podnosi jakieś zarzuty przeciwko odczytanemu protokołowi.

Z odczytanego protokółu przekonali się zebrani, że jedynym przedstawicielem dawnego Zarządu, obecnym na dzisiejszym zebraniu jest były pierwszy wiceprezes Polsk. Związku Zrzesz. Em. ob. Zygmunt Gizella, przewodniczący dzisiejszego Zjazdu.

Kiedy nikt się nie zgłosił, wszyscy obecni powstali z miejsc i uczcili pamięć tych, którzy odeszli w zaświaty, chwilą milczenia.

Sprawozdanie z działalności Stałej Delegacji Polskich Zrzeszeń Emerytalnych wygłosił członek tejże ob. Musiał. W obszernym referacie przedstawił historię Stałej Delegacji, starania, interwencje i konferencje u władz w Warszawie, oraz osiągnięcia w postaci subwencji świątecznej, subwencji na tworzenie warsztatów pracy, rezultatem której było utworzenie 6 spółdzielni emerytów o charakterze pożyczkowym, pracy

i innych. Delegacja nawiązała kontakt z najwyższymi czynnikami państwowymi, spotkała się z życzliwością i zrozumieniem dla postulatów w sejmie i sferach rządowych, uzyskała zezwolenie na zrzeszanie się emerytów, i zatwierdzenie statutu Związku Zrzeszeń Emerytalnych.

W końcu odczytał projekt rezolucji mającej się uchwalić na dzisiejszym zebraniu. Tekst tej rezolucji podany jest na wstępie dzisiejszego numeru „Emeryta".

Po powyższym sprawozdaniu przewodniczący otworzył dyskusję nad sprawozdaniem i rezolucjami i prosił delegatów o zapisywanie się do głosu. Do głosu zapisało się 17-tu mówców.

Delegat Kurek stawia wniosek o zredukowanie czasu przemówień do 5 minut. Wniosek przeszedł jednogłośnie. Przewodniczący zarządził 10-cio minutową przerwę.

Po przerwie jako pierwszy przemówił ob. Zakrzewski Antoni z Łodzi. Mówca podkreślił obecne położenie emerytów jako katastrofalne — zilustrował położenie faktami z życia emerytów. W końcu przedłożył na piśmie wniosek o przywrócenie mocy obowiązującej art. 6 ust. emeryt. Wniosek przekazano do rozpatrzenia nowemu Zarządowi.

Delegat Grzegorzewski jako prezes Okręgowego Związku Emerytów w Łodzi zaprzeczył niektórym faktom podanym przez przedmówcę i wniósł o uchwalenie zgłoszonych rezolucyj.

Delegat gen. Rachmistruk stawia wniosek, ażeby emerytów rozdzielić na państwowych, wojskowych i cywilnych, żali się, że Związek emerytów wojskowych w Krakowie nie otrzymał zapomogi świątecznej ani subwencji na spółdzielnię.

Przewodniczący wyjaśnił, że z subwencyj skorzystali ci, którzy zastosowali się do wskazówek zawartych w numerze 2-im „Emeryta" z dnia 15 stycznia br., założyli spółdzielnie i przedłożyli uchwały sądowe, stwierdzające ich zarejestrowanie. Zapomoga świąteczna rozdzielona została pomiędzy te związki, które należały do Stałej Delegacji i z nią współpracowały oraz zastosowały się do wezwania z dnia 6 grudnia 1946 roku i przedłożyły spisy członków, między których miała być rozdzielona zapomoga.

Delegat Pruszkowski nawołuje do współpracy a równocześnie krytykuje działalność związku „Samopomoc" w Krakowie.

Delegat Czapliński wzywa do rzeczowych obrad i do połączenia się związków lokalnych na terenie Krakowa.

Delegat inż. Soczyński nawołuje o przyjęcie wszystkich kategoryj emerytów do Związku Zrzeszeń Emerytalnych.

W odpowiedzi przewodniczący wyjaśnił, że emerytami naprawdę są tyko ci, którzy otrzymują zaopatrzenie spoczynkowe ze Skarbu Państwa, natomiast za emerytów nie mogą być uznani renciści, otrzymujący zaopatrzenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Inwalidzi wojenni, wojskowi i inwalidzi pracy posiadają swoją odrębną organizację.

Delegat Wojtuń uznaje dotychczasową działalność Stałej Delegacji za pożyteczną dla rzesz emeryckich i stawia wniosek o przyjęcie do wiadomości sprawozdania Stałej Delegacji i proponowanych rezolucyj.

Delegat Jakubowski ilustruje bardzo ciężkie położenie emerytów monopoli państwowych, którzy dotychczas otrzymują przedwojenne emerytury, a poza obecnym dodatkiem przejściowym nie otrzymali dodatków poprzednich.

Ob. minister Kościński prostuje powyższe twierdzenie, oświadczając, że emeryci Monopoli Państwowych otrzymali już również dodatki wyrównawcze.

Delegat Madej porusza sprawę przymusowego ściągania składek członkowskich przez Państwowy Zakład Emerytalny.

Ob. minister Kościński wyjaśnia, że zagadnienie przymusowego potrącania składek przeczy zasadzie wolnego zrzeszania się. P. Z. E. nie może się podjąć potrącania składek, chyba, że wszyscy emeryci, wdowy i sieroty zgodzą się dobrowolnie na takie potrącanie. Zresztą do takiego potrącania musiałoby się angażować specjalne siły. Przewodniczący Gizella oświadcza, że Związek będzie jednak starał się o przeprowadzenie tej sprawy, a nawet gotów jest dać odpowiednią pomoc P. Z. E. przez odpowiednie siły.

Delegat Kociubiński wnosi o zamknięcie dyskusji. Poddany pod głosowanie wniosek uchwalono większością głosów.

Delegat Kociubiński stawia wniosek o udzielenie absolutorium dla Stałej Delegacji, wyrażenia podziękowania za jej dotychczasową ofiarną pracę oraz uchwalenie rezolucyj w proponowanym brzmieniu.

Wniosek został **jednogłośnie** przyjęty, absolutorium udzielono, rezolucje uchwalono.

Przystąpiono do wyboru władz Związku.

Zgodnie z § 23 statutu przystąpiono do wyboru Komisji matki, która winna zaproponować kandydatów do władz Związku Zrzeszeń Emerytalnych.

W skład Komisji-matki weszli przez głosowanie delegaci:

Kociubiński, Jankowski Zygmunt, Przysiuda Antoni, Warchałowski, Stopczyński Józef, Jankowski Józef, Dr Czapliński.

Zarządzono przerwę obiadową.

Po przerwie wznowiono obrady.

W międzyczasie, zanim Komisja-matka ustali listę kandydatów, przystąpiono do punktu 8-go „wolne wnioski".

Delegat Wirski omówił obszernie korzyści z uprawiania ziół leczniczych i zalecał propagandę uprawy tych ziół przez emerytów. Zainteresowanym, którzy by się chcieli dowiedzieć bliższych szczegółów uprawy, podał adres: Wirski Adolf, Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 62 oraz zalecił broszurkę „Nasze ziółka" do nabycia w Spółce Zielarskiej w Grudziądzu oraz Wydział Zielarski przy Urzędzie Wojewódzkim w Toruniu.

Delegat Vogel wniósł o dalszą pomoc subwencyjną ze strony rządu dla emerytów, prosząc by Zarząd Związku starał się o wyjednanie daszych subwencyj na zakładanie warsztatów pracy w celu ulżenia doli emerytów.

Delegat Musiał nawołuje do zakładania jedwabnictwa oraz ferm zwierząt futerkowych i hodowli drobiu.

Delegat Wirski proponuje zalecenie Zarządowi Związku opracowania planu wspólnego działania wszystkich zrzeszeń, mających na celu obronę praw emerytalnych.

W odpowiedzi przewodniczący Gizella wyjaśnia, że życzeniem Zarządu jest, ażeby wszystkie Związki emerytów przystąpiły do Związku Zrzeszeń Emerytanych w charakterze sekcji bez naruszenia własnej autonomii ich organizacyj i przypuszcza, że rzeczą przyszłego Zarządu Zw. Zrzesz Em. będzie stworzenie platformy wspólnego działania w kierunku należytego zabezpieczenia bytu wszystkim ludziom, którzy jako byli pracownicy stali się niezdolni do dalszej pracy zarobkowej i nabyli prawo do zaopatrzenia na starość.

Ob. Packan reprezentant P. Z. K. w dłuższej mowie zwrócił się do obecnych na Zjeździe o współpracę nad polepszeniem doli emerytów, podkreślił, że tylko zbiorowym, solidarnym wysiłkiem wszystkich Zrzeszeń możemy osiągnąć lepsze położenie materialne dla rzesz emeryckich i osiągnąć lepszą pozycję społeczną.

Przewodniczący Gizella zapoznał obecnych z staraniami, jakie poczynił Okręgowy Związek Emerytów Państwowych w Poznaniu w celu uzyskania od Urzędu Ziemskiego wzgiędnie Samopomocy Chłopskiej odpowiedniego objektu na dom wypoczynkowy dla emerytów.

Ponieważ Komisja-matka przedłożyła listę kandydatów do władz związkowych, przewodniczący odczytał wszystkie nazwiska prosząc o jej przyjęcie.

Delegat Dr Czapliński zgłosił protest przeciwko umieszczeniu na liście mgr. Bielewicza z Krakowa. Przewodniczący oświadczył, że uważa to jako „votum seperatum" a o wyniku wniosku zadecyduje głosowanie.

Delegat Pruszkowski sprzeciwia się głosowaniu na proponowaną listę, albowiem nie uwzględniono w niej przedstawicieli Z. U. S. U.

Przewodniczący zaznacza, że w myśl porozumienia, które miało miejsce przed rozpoczęciem zebrania, ustalono zgodnie, że przystąpienie ubezpieczonych w ZUS do współdziałania z Związkiem Polskich Zrzeszeń Emerytalnych nastąpi później, po ukonstytuowaniu się Zarządu i po uzgodnieniu warunków współpracy tak jak uzgodniono je z przedstawicielami Zawod. Zw. Kolejarzy, którzy na przystąpienie uzyskać muszą najpierw zgodę naczelnych władz Związku.

Ob. Pruszkowski zaprzecza tym wyjaśnieniom, twierdząc, że takiego porozumienia nie było. W tym momencie Naczelny Dyrektor P. Z. E. ob. Sadkowski oświadcza, że był obecny przy powyższym porozumieniu i że w jego obecności postanowiono, że Związek Zrzeszeń Emerytalnych obejmie swoją organizacją wszystkie zrzeszenia emerytów państwowych i **pracowników umysłowych Zakładu Ubzpieczeń Społecznych,** natomiast zrzeszenia rencistów Z. U. S. uzgodnią najpierw możność współpracy ze Związkiem Zrzeszeń Emerytalnych na arenie ogólnej.

Następnie przewodniczący sprawdził według nadesłanych zgłoszeń obecność wszystkich delegatów uprawnionych do głosowania i poddał listę kandydatów do władz Związku Zrzeszeń Emerytalnych pod głosowanie. Wszyscy kandydaci umieszczeni na liście zostali jednogłośnie wybrani. Zarządzona kontrpróba była ujemna, ponieważ tylko jeden głos dr. Czaplińskiego był przeciwny.

Na skutek wyniku głosowania do władz Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych wybrano:

Prezes — Zygmunt Gizella,

jako członkowie Zarządu zostali wybrani:

1. Dobrzyński Bolesław — Warszawa
2. Łuszczyński Władysław — Warszawa
3. Wimmer Józef — Poznań
4. Musiał Piotr — Rzeszów
5. Bielewicz Antoni — Kraków
6. Grzegorzewski Jan — Łódź
7. Zakrzewski Antoni — Łódź
8. Urbanek Aleksander — Kraków
9. Zentycki Piotr — Warszawa
10. Perkowicz Antoni — Warszawa
11. (ewent. przedstaw. Z. Z. K.) z Warszawy
12. Jaszkowski Adam — Warszawa
13. Zarezerwow. dla ewent. emer. prac. ZUSU
14. Boczar Aleksander — Kraków

Zastępcy członków Zarządu

Tarczewski Leon — Poznań
Kociubiński Eugeniusz — Rzeszów
Palichowski Ignacy, Mielec
Dobosz Jan — Kraków
Przysiuda Antoni — Poznań

Komisja Rewizyjna

Początek Bolesław — Warszawa
Figurski Kazimierz — Warszawa
Brodziński Mieczysław — Warszawa

Sąd Honorowy

Milewski Władysław, em. sędzia — Warszawa
Dzwonkowski Adam, em. sędzia — Warszawa
Bogusz Zygmunt, em. major — Warszawa
Dr Słuczanowski Aleksander — Warszawa

Wybrani wybór przyjęli.

Delegat Chrzanowski z Krosna w imieniu zebranych złożył podziękowanie ob. naczelnemu dyrektorowi P. Z. E. za cierpliwą obecność do końca zebrania, za rady i nadania swoim autorytetem właściwego kierunku obradom, a także dziękuje przewodniczącemu Gizelli za sprężyste, rzeczowe i bezstronne prowadzenie obrad.

Wobec wyczerpania porządku przewodniczący Gizella zmknął Zjazd o godz. 16-tej 45 min. z tym, że nowo wybrany Zarząd zaproszony zostanie pisemnie na posiedzenie konstytuujące.

Na tym protokół zakończono i podpisano.

(—) Tarczewski (—) Gizella

Rozmieszczenie emerytów

Dla orientacji wszystkich Zrzeszeń Emerytalnych podajemy zestawienie liczbowe nasilenia emerytów państwowych w poszczególnych okręgach Ubezpieczalni Społecznej.

Redakcja

Ubezpieczalnia Społeczna		Liczba osób
Nr	Siedziba	
I	II	III
1	w Białej	839
2	w Białymstoku	553
3	w Bielsku	621
4	w Bydgoszczy	987
5	w Bytomiu	413
6	w Chorzowie	325
7	w Chrzanowie	256
8	w Ciechanowie	283
9	w Częstochowie	517
10	w Gdańsku	633
11	w Gdyni	467
12	w Gliwicach	509
13	w Gnieźnie	407
14	w Gorzowie Wlkp.	186
15	w Grodzisku Wlkp.	274
16	w Grudziądzu	595
17	w Inowrocławiu	241
18	w Jeleniej Górze	223
19	w Kaliszu	349
20	w Katowicach	647
21	w Kielcach	838
22	w Kłodzku	236
23	w Krakowie	5.850
24	w Krośnie	799
25	w Kutnie	340
26	w Legnicy	199
27	w Lesznie	452
28	w Lublinie	1.369
29	w Łodzi	1.270
30	w Łomży	383
31	w Nowym Sączu	1.744

Ubezpieczalnia Społeczna		Liczba osób
	Siedziba	
I	II	III
32	w Obornikach	565
33	w Olsztynie	203
34	w Opolu	574
35	w Ostrowcu Kiel.	279
36	w Ostrowie Wlkp.	662
37	w Pabianicach	208
38	w Piotrkowie Tryb.	475
39	w Płocku	394
40	w Poznaniu	1.998
41	w Radomiu	616
42	w Rybniku	387
43	w Rzeszowie	3.338
44	w Siedlcach	682
45	w Słupsku	179
46	w Sosnowcu	358
47	w Szczecinie	351
48	w Tarnobrzegu	713
49	w Tarnowskich Górach	238
50	w Tarnowie	1.634
51	w Tczewie	350
52	w Tomaszowie Maz.	339
53	w Toruniu	598
54	w Wałbrzychu	204
55	w Warszawie	5.069
56	we Włocławku	359
57	we Wrocławiu	747
58	w Zabrzu	206
59	w Zamościu	424
60	w Zielonej Górze	197
61	w Żyrardowie	599
	Razem	45.757

Listy z kraju

Związek Emerytów Państwowych Okręgu Poznańskiego, Filia w Toruniu. Do Szan. Zarządu Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu. Donosimy uprzejmie, że z powodu zasłabnięcia, w styczniu, b. r., dotychczasowego prezesa Filii toruńskiej Związku, pana Franciszka Orzechowskiego i wobec jego rezygnacji z urzędu prezesa, zgłoszonej w kwietniu, wybrało Wane Zebranie Filii **nowy zarząd** w składzie następującym: 1. Ignacy Stadniczeńko, prezes Toruń, ul. Mickiewicza 122, 2. Konstanty Nowakowski, wiceprezes, ul. Moniuszki 37a, 3. Helena Pawlikówna (kooptowana), sekretarz, ul. Jęczmienna 15, Michał Jamrosz, (koop.) skarbnik, ul. Kraszewskiego 56, **ławnicy:** 5. Stefania Gicałowa, Toruń, ul. Szymanowskiego 13, 6. Maria Wiśniewska, ul. Szewska 20. Z przykrością przyznamy, że wskutek długotrwałej, ciężkiej choroby naszego dotychczasowego szanownego przezesa, profesora Orzechowskiego i innych okoliczności nie sprzyjających rozwojowi towarzystwa, popadła filia toruńska w czaswy letarg. Nadmienić trzeba, że Magistrat toruński dopiero pismem z 1. IV. br. Nr 614/6/47 przyjął do wiadomości nasze doniesienie o założeniu Filii. Chętnych do współpracy w Filii bardzo trudno znaleźć, tak, że właściwie dopiero przed paru dniami wznowiliśmy z trudem działalność Filii. Mimo tych ciężkich warunków naszej działalności nie tracimy jeszcze nadziei, że zdołamy może wyholować z mielizny nawę Filii toruńskiej i że ją po jakimś czasie wysterujemy na nurt żywszy. Zanim się ziszczą te nasze, daj Boże niezłudne, nadzieje, prosimy Zarząd Główny o wyrozumiałość, której nam wszystkim jest teraz tak niezbędna. Możliwe życzenia, wzgl. wskazówki zechce Zarząd Główny kierować pod adresem podpisanego prezesa. Łączymy wyrazy szacunku wraz z serdecznym pozdrowieniem koleżeńskim.

Za Zarząd Filii

Sekretarz: **H. Pawlikówna** — Prezes: **I. Stadniczeńko**

Aleksandrów. Wielmożny Pan Zygmunt Gizella w Poznaniu. W. Szanowny Panie Prezesie! Po ciężkich przeżyciach wojennych i przygodach lat ostatnich, oraz ciężkiej chorobie, dopiero od 2 miesięcy czuję się tak, że mogłem chociaż częściowo, zapoznać się z tym wielkim wysiłkiem i ogromem pracy, jaką W. Sz. Pan Prezes włożył, wraz z całym Zarządem w poprawę bytu tych, którym jedynym pocieszeniem zostało poczucie spełnionego obowiązku względem Swej Ojczyzny.

Chociaż tą drogą proszę o przyjęcie wyrazów mego pełnego uznania i serdecznego podziękowania. Wyrazy głębokiego szacunku i poważania kreśli St. Brzęczek, b. starosta w Ostrowie Maz.

Odpowiedzi Redakcji

Jelenia Góra: Tabelę uposażeń funkcjonariuszów czynnych w nowych grupach służbowych oraz wzór zaszeregowania emerytów do powyższych nowych grup podaliśmy w numerze 5 „Emeryta" z dnia 1 marca 1947. Na razie nie ma obaw, by emeryci punktowi ponieśli straty na skutek przeszeregowania. Na uzasadnienie naszego twierdzenia przytaczamy kwoty uposażeń, jakie obowiązywały w poszczekólnych stopniach służbowych przed wybuchem hitlerowskiej wojny, oraz kwoty w obecnych nowych grupach uposażeń administracji państwowej

		w złotych				
		przed wybuchem wojny	dodatek przejściowy		razem	nowe grupy
Stopień	I	3000	3600	=	6600	9000
służbowy	II	2000	3600	=	5600	7000
	III	1500	3600	=	5100	5500
	IV	1000	3200	=	4200	4200
	V	700	3200	=	3900	3500
	VI	450	2500	=	2950	3000
	VII	335	2000	=	2335	2800
	VIII	260	2000	=	2260	2600
	IX	210	2000	=	2210	2400
	X	160	2000	=	2160	2400
	XI	130	2000	=	2130	2200
	XII	100	2000	=	2100	2100

Jak z powyższego widać, ucierpi tylko V stopień służbowy, przypuszczamy jednak, że stopniowi temu pozostawiony zostanie dodatek w kwocie 400 zł miesięcznie na wyrównanie różnicy.

Powyższe kwoty uposażenia emerytalnego rozumieją się przy pełnej wysłudze za 35 lat służby. Przy mniejszej ilości lat służby potrąca się za każdy brakujący rok do pełnej wysługi 3% powyższego pełnego uposażenia.

Pan Jasiński: Kochany Panie! nie mamy na to innej rady jak tę którą podaliśmy w numerze 9 „Emeryta", by istniejące w Polsce Zrzeszenia Emerytalne zebrały na swoich terenach deklaracje od zamieszkałych tam emerytów, iż zgadzają się oni na potrącenie przez Państwowy Zakład Emerytalny 1% z ich uposażeń emerytalnych na rzecz Zawodowego Związku Emerytów Państwowych. Widzi Pan, dotychczas zaledwie kilka ośrodków zastosowało się do tej prośby, reszta nie odpowiada wbrew własnemu interesowi, są za wygodni, by potrudzić się za czymś i zrobić coś dla ogółu, im zdaje się, że tylko my mamy patent na pracę społeczną, chcą w ten sposób zniechęcić nas do niej. Wątpimy, czy byłoby dobrze, gdybyśmy wstępowali w ich ślady.

Trudności, które napotyka Pan w swojej pracy organizacyjnej nie są nam obce. Historia biblijna nie wspomina o tym, by Pan Bóg oprócz Adama i Ewy stworzył jeszcze jakąś inną parę ludzi. Nie możemy zrozumieć skąd pomiędzy emerytami znaleźli się arystokraci, którym zdaje się, że są stworzeni po to, by brać i korzystać z naszej pracy bez przyczynienia się w jakikolwiek sposób do ułatwienia nam zadania a szczególnie przez zapisywanie się na członków organizacji i na prenumeratorów „Emeryta".

Zewsząd dochodzą nas skargi, że właśnie ci utytułowani i najlepiej uposażeni uchylają się od swoich obowiązków. Przypuszczamy, że najlepiej da się zapobiec temu przez osobiste zetknięcie się z nimi i przekonanie, a gdy to nie poskutkuje przez podanie ich nazwisk.

P. Siekierski: Brzmienie art. 19 ustawy emerytanej jest zupełnie jasne: „Uposażenie emerytalne wynosi po 15 latach służby 40% i wzrasta za każdy następny rok o 3% a dla ofierów, wojska i marynarki wojennej o 4% aż do 100% podstawy wymiaru (art. 17) co stanowi pełny wymiar uposażenia emerytalnego.

W przypadkach w których możliwe jest nabycie prawa do emerytury po krótszym okresie służby niż lat 15, wynosi uposażenie emerytalne do 10 lat służby 30% i wzrasta za każdy następny rok służby do lat 15 o 2% podstawy wymiaru. W tym samym stosunku oblicza się wszystkie dodatki do których emeryt ma prawo w myśl przepisów ustawy emerytalnej.

P. Skulicz: Dziękujemy za spis i obszerną korespondencję. Gdyby Pan sam nie doświadczył, nie uwierzyłby Pan, jak trudno jest przekonać obojętnych i opornych, ile czasu i cierpliwości trzeba poświęcić na to, by najsłuszniejszy i najuczciwszy cel zdołał pozyskać sympatyków i zwolenników. — Trudno, ludzie są tylko ludźmi i nic na to nie poradzimy, — już starożytni znali przysłowie: „błądzenie jest rzeczą ludzką".

Bardzo prosimy o nadesłanie zebranych notatek prasy o naszym wydawnictwie. nie możemy pozwolić sobie na prenumerowanie wszystkich pism, a nie wszyscy Czytelnicy uważają za stosowne zainteresować prasę w ich miejscach zamieszkania „Emerytem", lub nadsyłać nam przedruki z naszego pisma.

Spółdzielnia Oszczędnościowo-Pożyczkowa Emerytów Państwowych w Poznaniu z o. o. jest już czynna, udziela pożyczek pod warunkami wyszczególnionymi w statucie ułożonym przez Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P.

P. Piotrowski: Ma Pan żal do nas, że Związek Wasz nie otrzymał kredytu na założenie Spółdzielni. Wszak to nie z naszej winy. — Już w numerze 2 „Emeryta" z dnia 15 stycznia 1947 podaliśmy dosłownie do wiadomości wszystkich Zrzeszeń w Polsce dokładne brzmienie statutu Spółdzielni Pożyczkowo-Oszczędnościowych, cóż łatwiejszego było jak założenie na podstawie tego statutu „Spółdzielni" w Waszej miejscowości. Wszak nie umieszczamy takich spraw w „Emerycie" bezcelowo, ale po to, by zostały wykorzystane. — Te ośrodki emerytów, które wykorzystały nasze wezwanie otrzymały poważniejsze kwoty, — operują nimi i stworzyły dla swoich członków sposoby zarobkowania, — jeżeli ktoś nie zastanowił się nad tym i nie pomyślał, że coś zrobić należy, nie może mieć do nas pretensji.

Związek w Bielsku: Wszystkie nadesłane spisy budynków poniemieckich przedłożyliśmy Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu. Zgoda na ich przejęcie wyrażona być musi przez Ministerstwo Skarbu. Odnośne rokowania w toku.

Gliwice: Nie dziwimy się, że przestaliście się zajmować repatriowanymi emerytami samorządowymi jeżeli oni mimo Waszych kilkakrotnych interwencyj w Zarządzie miasta i wyjednania dla nich zezwolenia na osiedlenie się w mieście zerwali kontakt z Związkim. Uważamy również, że ich żale pod adresem Związku iż nie zdołał wyjednać dla nich 100% poborów pobieranych przez czynnych funkcjonariuszów samorządowych są nieuzasadnione.

Na fundusz prasowy wpłacili dalsze datki:

Wysiciński Bernard — Węgrowice	100,—
Związek Emerytów Wdów i Sierót — Gdynia	1.000,—
Solarska Klara — Poznań	100,—
Związek Emerytów Państwowych — Tarnów 1	1.000,—
Związek Emerytów Państwowych — Inowrocław	25,—
Nieznany	50,—
Związek Emerytów — Inowrocław	200,—
Kasprzycki Edward — Poznań	100,—
Michałek Wincenty — Lasek	40,—
Razem z poprzednimi	6.201,—

Dalsze składki na powodzian

Obalski Otton	30,—
Łowiński Wacław	10,—
Pozorska Agnieszka	50,—
Solarska Klara	50,—
Nieznany	50,—
Buczkowski Leonard	10,—
Razem z poprzednimi	2.458,—

Skarbnik

Komunikaty

Przykład godny naśladowania.

Emeryt z Poznania, pragnący zachować incognito, złożył w naszej Administracji kwotę 240 zł jako półroczny abonament dla dwóch emerytów nie mogących pozwolić sobie na zaprenumerowanie naszego czasopisma. Ofiarodawca oświadczył, iż w ten sposób chce się wywdzięczyć Związkowi Emerytów za skuteczne starania o uchylenie art. 25 ustawy emerytalnej, gdyż obecnie mogąc pracować zarabia tyle, iż może sam wyżyć i uprzyjemnić życie dwom emerytom.

Adminisracja przeznaczyła zakupione egzemplarze według swego uznania.

Cześć ofiarodawcy, niech Pan Bóg pomoże Mu jak najdłużej pracować ubocznie i zarabiać.

Administracja

Komunikat Administracji

Podajemy ponownie do wiadomości, że prenumeratę przyjmujemy tylko kwartalną tj. na okresy od 1 stycznia do końca marca, od 1 kwietnia do końca czerwca, od 1 lipca do końca września i od 1 października do końca grudnia.

Przesyłanie po 10 z za 1 numer nie ma celu, gdyż pojedynczy numer kosztuje 20 zł. Nie możemy również zaczynać wysyłać numery od połowy miesiąca, gdyż nakład „Emeryta" ustalamy na kwartał po otrzymaniu zamówień.

Z Wojewódzkiego Urzędu Kontroli Prasy Publikacyj i Widowisk w Poznaniu otrzymaliśmy następujące pismo datowane 12. VI. 47. doręczone nam dnia 16. VI. br. L. dz. 841/47.

„W czasie od 1 lipca do 31 sierpnia br. pisma ukazujące się raz na dwa tygodnie (dwutygodniki) ukażą się tylko **raz jeden w miesiącu**, czyli w podanym czasokresie wychodzić będą jak miesięczniki (o zwykłej objętości stron).

Ponieważ wydawnictwo nasze zużywa minimalną ilość papieru, mianowicie 300 kg na cały kwartał a więc mniej niż 1/20 część tego, co zużywa najskromniejszy tygodnik na jeden numer swego wydawnictwa, wnieśliśmy prośbę do Pana Premiera, której odpis przesłaliśmy do powyższego Urzędu, o pozostawienie objętości naszego ipsma, niezmienionej częstotliwości, zwłaszcza, iż jesteśmy w stadium organizacji, zakładamy spółdzielnie przy pomocy subwencji państwowej i że taka redukcja zrujnować może cały wysiłek naszej pracy.

O ile prośba nasza nie odniesie skutku, musimy zastosować się do powyższego zarządzenia.

Komunikat Związku Zrzeszeń

Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych podaje do wiadomości, że wszystkie samoistne Stowarzyszenia Emerytów państwowych, wojskowych, samorządowych, monopolowych i przedsiębiorstw państwowych rządzące się własnymi statutami, nie będące filiami wzgl. Kołami Związków Okręgowych są obowiązane zgłosić swoje przystąpienie w charakterze członków do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych.

Do wniosku o przyjęcie na członka należy dołączyć odpis uchwały tamtejszego Zarządu postanawiającej przystąpienie i poddanie się postanowieniom statutu, odpis statutu własnego, podać liczbę członków a zarazem przekazać przez P.K.O. na konto Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych Nr V - 1790 tytułem wpisowego 200 zł oraz na poczet składek członkowskich 100 zł.

Aż do najbliższego Walnego Zebrania składki członkowskie w wysokości 1 zł od członka miesięcznie pozostają w mocy. Należy je płacić regularnie najpóźniej do 10 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

Statuty Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych nabyć można w Sekretariacie Związku Warszawa-Praga, ul. Grochowska 342 m 9 w cenie po 20 zł (z przesyłką pocztową 25 zł).

Wszystkie Zrzeszenia Emerytów winny propagować prenumeratę „Emeryta", jedynego w Polsce pisma zawodowego emerytów, albowiem własna prasa, docierająca wszędzie, jest najskuteczniejszym środkiem obrony interesów zawodowych.

Adres Redakcji: Poznań, Limanowskiego 11 Administracji Poznań, Limanowskiego 24. — Prenumeratę należy płacić kwartalnie z góry tj. przed 1 stycznia na kwartał I, przed 1 kwietnia na kwartał II, przed 1 lipca na kwartał III i przed 1 października na kwartał IV — na konto czasopisma „Emeryt" PKO V - 945.

Dotychczas wydane numery są na wyczerpaniu. Komplet półroczny 12 numerów (od 1 do 12) kosztuje 200 zł z przesyłką pocztową zł 220.

Za Zarząd

Tarczewski, w z. sekret. Gizella, prezes

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu
Red. odpow.: Wiktor Pawłowski, Poznań, Limanowskiego 24. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. — K 30358